

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116216187
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116216187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanej U. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. 5, XXX XX P., o zaplatenie 1.679,29 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14Csp 40/2016-72 zo dňa 13. apríla 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. zastavuje konanie v časti

- o zaplatenie úrokov (zmluvných aj z omeškania) vyčíslených do 29.05.2014 v sume 960,89 EUR,
- v časti o zaplatenie úrokov vo výške 24,5 % ročne zo sumy 1.679,29 EUR od 01.05.2016 do zaplatenia,

II. žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 840,43 EUR spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 30.05.2014 do zaplatenia, a to v splátkach po 20 EUR mesačne splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej zo splátok má za následok splatnosť celého dlhu,

III. v prevyšujúcej časti žalobu zamieta,

IV. žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 9 odsek 2 písm. a/ a j/, § 11 odsek 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že strany sporu uzavreli spotrebiteľskú úverovú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda predmetná zmluva musí obsahovať určité obligatórne náležitosti. V predmetnej zmluve však tieto náležitosti absentovali, a to druh spotrebiteľského úveru, keďže označenie vpravo hore nad textom zmluvy ako „zmluva o úvere,

dostupná pôžička“ podľa názoru súdu prvej inštancie tento parameter nespĺňa. Taktiež v zmluve neboli uvedené predpoklady pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), a táto RPMN bola uvedená v nesprávnej výške, v neprospech spotrebiteľa, keďže v zmluve bola uvedená vo výške 28,25 %, avšak podľa výpočtu prvoinštančného súdu správna výška predstavovala 33,95 %. Absencie vyššie citovaných zákonných náležitosti, resp. nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, mala za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca v rámci svojho písomného vyjadrenia poukázal na to, že žalobkyňa uzavrela poistenie dobrovoľne a že výška poistného nemá byť zarátaná do výpočtu RPMN, tak v tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na to, že z jej výsluchu táto skutočnosť vôbec nevyplývala, práve naopak, žalovaná sa vyjadrila, že vôbec nebola upovedomená o tom, že spolu s úverom uzatvára aj nejaké poistenie a ani sama doteraz nevie na čo by sa malo toto poistenie vzťahovať, pričom jej bolo povedané iba to, že splátka bude cca 60 Eur mesačne (prvoinštančný súd poukázal na to, že z aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.04.2016 dokonca vyplýva, že žalovaná splácala mesačne sumu 61,03 Eur) a vôbec jej nebola daná možnosť vybrať, resp. nevybrať uzavretie zmluvy s poistením, resp. bez neho, čo korešponduje aj so samotným textom v zmluve, v rámci ktorej je iba uvedené poistenie - komplexný súbor poistenia, bez špecifikácie výšky poistného, pričom iba z písomných vyjadrení žalobcu má vyplývať, že splátka úveru je 54 Eur a poistenie je vo výške 6,27 Eur, hoci ako už súd konštatoval, uvedené nekorešponduje ani s výškou splátok, ktoré žalovaná reálne uhrádzala a v samotnej zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 60,27 Eur bez akéhokoľvek rozloženia na poistné, resp. iný účel. Preto mal jednoznačne za to, že pri výpočte RPMN mala byť zohľadnená výška mesačnej splátky tak, ako je to uvedené v zmluve a z čoho aj súd prvej inštancie vychádzal pri výpočte RPMN. Vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vychádzal zo skutočností, že výška úveru predstavovala sumu 2.000 Eur. Doposiaľ bola žalovanou zaplatená suma 1.159,57 Eur, čo predstavuje rozdiel 840,43 Eur. Vzhľadom na značne nepriaznivú sociálnu situáciu žalovanej a jej rodiny, ktorá spláca viacero úverov, jej súd umožnil splatenie dlhu v primeraných mesačných splátkach po 20 Eur mesačne tak, aby nedošlo k jej existenčnému ohrozeniu, pričom aj samotný žalobca vyjadril súhlas s úhradou dlhu v splátkach po 23 Eur mesačne.

4. Proti rozsudku s výnimkou vyhovujúceho výroku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Poukazuje na skutočnosť, že v samotnej zmluve o úvere je uvedený druh úveru hneď v záhlaví rozhodnutia. Všetky údaje, ktoré boli potrebné na výpočet RPMN boli v zmluve obsiahnuté. Nie je tiež zrejmé, na základe akých skutočností súd uviedol, že výška RPMN nie je vypočítaná správne. Tvrdenie súdu, že do celkových nákladov je potrebné zarátat aj poistné je zjavné nepravdivé. Poistenie úveru nepodmieňovalo poskytnutie úveru.

5. K odvolaniu žalobcu podala vyjadrenie žalovaná. Uviedla že prvú dohodnutú splátku zaplatila, no peniaze jej vrátili späť.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

9. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi obchodnou spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 24.11.2011 uzatvorená Zmluva o úvere dostupná pôžička (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej úver vo výške 2.000 Eur. V Zmluve o úvere boli uvedené údaje o výške mesačnej splátky (60,27 Eur), dátume prvej platby (13.12.2011), dátume konečnej splatnosti (13.09.2017), počte splátok (70), úrokovej sadzbe (24,50 % p.a.), RPMN (28,25 % p.a.), priemernej RPMN (18,29 % p.a.), či o celkovej výške nákladov (1.766,22 Eur).

10. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

11. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

12. Odvolací súd na úvod uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ právny vzťah založený Zmluvou o úvere medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter sporu nebol žalobcom v konečnom dôsledku spochybnený.

13. Jednými z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú aj náležitosti uvedené v ustanovení § 9 odsek 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere. Podľa tohto ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať RPMN, všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ako aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

14. V Zmluve o úvere boli uvedené informácie o výške schváleného úveru (2.000 Eur), výške a počte mesačných splátok (60,27 splátok po 70 Eur mesačne) a o celkovej výške nákladov (1.766,22 Eur).

15. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v Zmluve o úvere je nesprávny/absentuje údaj o údaj o predpokladoch použitých na výpočet RPMN ako aj samotný údaj o RPMN. K uvedenému záveru dospel na základe vlastného prepočtu podľa vzorca uvedeného v Zákone o spotrebiteľských úveroch. K uvedenému postupu odvolateľ uviedol, že vzorec na výpočet RPMN sa v čase menil a preto nie je možné jednoduchým uvedeným vstupných údajov do vzorca dostupného na internete tvrdiť, že výpočet RPMN v zmluve nie je správny. K uvedenej námietke odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vzorec na výpočet RPMN platný v súčasnosti je rovnaký ako vzorec platný v čase uzatvorenia Zmluva o úvere. Uvedený argument je preto podľa názoru odvolacieho súdu bezpredmetný. Odvolateľ ďalej uvádza, že do celkových nákladov nie je možné zaradiť poisťné, nakoľko toto nebolo podmienkou uzatvorenia Zmluvy o úvere. K uvedenej námietke odvolací súd uvádza, že aj v prípade prepočtu RPMN pri neuvedení poplatku na poisťné, by výška RPMN bola iná, než tá, ktorú žalobca uviedol do Zmluva o úvere. Žalobca poukazuje na rozpis splátok, ktorý predložil v priebehu prvoinštančného konania. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca týmto rozpisom potvrdil, že predpoklady na výpočet RPMN uvedené v Zmluva o úvere (výška mesačnej splátky a počet splátok) nie sú správne, resp. nie sú totožné s údajmi, na základe ktorých žalobca vypočítal RPMN. Z uvedeného rozpisu, na ktorý poukazoval aj súd prvej inštancie totiž vyplýva, že nie všetky splátky (celkovo v počte 70) boli vo výške 60,27 Eur, resp. 54 Eur, ale niektorá bola v sume 41,75 Eur, či v sume 0 Eur. Samotný žalobca tak poukázal na skutočnosť, že predpoklady na výpočet RPMN uvedené v Zmluve o úvere nezodpovedali realite, teda boli uvedené nesprávne, a preto má odvolací súd zato, že v zmluve ako keby ani uvedené neboli.

16. S neuvedením predpokladov použitých na výpočet RPMN Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere spájal v zmysle ustanovenia § 11 odsek 1 písm. b/ následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na základe absencie/nesprávneho uvedenia náležitostí uvedených v ustanovení § 9 odsek 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd nepovažuje za potrebné sa vyjadriť k odvolacím námietkam týkajúcich sa absencie ďalších obligatórnych náležitostí (§ 9 odsek 2 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch). Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, ani nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri

rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

18. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

19. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdzuje ako vecne správny.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p..

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).